

Sygn. akt IV Ka 723/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisław Tomasiak

Sędziowie SO Tadeusz Węglarek (spr.)

del. SR Robert Sobczak

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim del. do Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim- Tomasza Retyka

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014 roku

sprawy **P. D.**

oskarżonego z art.178a§4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 30 października 2013 roku sygn. akt II K 527/13

na podstawie art. 434 § 2 kpk, art. 437 § 1 kpk, art. 438 pkt 3 i 4 kpk, art. 624 § 1 kpk i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami)

- **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że** z opisu czynu eliminuje sformułowanie „przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej – sygn. akt II K 485/08 z dnia 22 grudnia 2008 roku- za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości”;

- w miejsce przyjętego w zaskarżonym wyroku za podstawę skazania i wymiaru kary przepisu art. 178 a § 4 kk przyjmuje przepis art. 178 a § 1 kk;

- uchyla rozstrzygnięcia w zakresie kary zawarte w pkt 1, 2 i 3 zaskarżonego wyroku i w to miejsce wymierza karę grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 (dziesięć) złotych;

- **w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**

- zasądza od oskarżonego 150,00 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty za obie instancje, zwalnia natomiast oskarżonego z wydatków za postępowanie odwoławcze i w tym zakresie przejmuje koszty postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

IV Ka 723/13

UZASADNIENIE

P. D. został oskarżony o to, że:

w dniu 7 sierpnia 2013 roku w miejscowości S., parking przy stacji paliw (...) gmina Ł., powiat (...), województwo (...), jechał po drodze publicznej, jako kierujący samochodem ciężarowym marki V.o numerach rejestracyjnych (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości, według przeprowadzonego badania 0,58 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej - sygn. akt IIK 485/08 z dnia 22 grudnia 2008 roku - za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, **tj. o czyn z art. 178a § 4 kk**

Sąd Rejonowy w Radomsku wyrokiem z dnia 30 października 2013 roku w sprawie II K 527/13 oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1, § 2 i 4 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił oskarżonemu P. D. wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat, na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył P. D. 150 stawek grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na 10 złotych, na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec P. D. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego zakazu zaliczył P. D. okres zatrzymania jego prawa jazdy nr (...) od dnia 7.08.2013r. oraz pobrał od P. D. 165 złotych opłaty i obciążył go wydatkami w kwocie 45 złotych, a w pozostałej części zwolnił go od opłaty i wydatków, którymi obciążył Skarb Państwa.

Powyższy wyrok w części orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego zaskarżył Prokurator Rejonowy w Radomsku.

Z podstawy art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi temu zarzucił rażąco niewspółmierność kary, polegająca na orzeczeniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia okoliczności obciążających oskarżonego, takich jak: stopień upojenia alkoholowego, wcześniejszą karalność za przestępstwo z art. 178a§1 k.k., nagminność tego rodzaju przestępstw oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, co skutkuje uznaniem, iż rozmiar orzeczonego w zaskarżonym wyroku środka karnego nie spełni dyrektyw prewencji indywidualnej i generalnej, określonych normami prawa karnego materialnego.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat, a w pozostałym zakresie o utrzymanie wyroku w mocy.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator zmodyfikował wniesioną skargę apelacyjną w ten sposób, że wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie w miejsce dotychczasowej podstawy skazania i wymiaru kary przepisu art. 178a § 1 k.k. i wymierzenie w miejsce wymierzonych kar zasadniczych kary grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na poziomie 10 (dziesięciu) złotych .

Do tak sformułowanego wniosku przyłączył się oskarżony.

Sąd zważył co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna w takim stopniu, że w wyniku jej wniesienia zaskarżony wyrok podlegał zmianie poprzez wyeliminowanie z opisu czynu sformułowania "przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sadu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej – sygn. akt II K 485/08 z dnia 22 grudnia 2008 roku- za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości" oraz przyjęcie w podstawie skazania i wymiaru kary przepisu art. 178 a § 1 kk; w miejsce przyjętego przez sąd meriti art. 178 a § 4 kk” .

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2008 roku wobec oskarżonego P. D. (D.) m.in: za występki z art. 178 a § 1 kk, orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawiania wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono

na okres próby 3 (trzech) lat . Na podstawie art. 71 § 1 kk orzeczono karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość 1 (jednej) stawki na poziomie 10 (dziesięciu) złotych. Na podstawie art. 49 § 2 kk, art. 50 k.k. i art. 46 § 1 kk orzeczone zostały środki karne.

Wyrok powyższy uprawomocnił się w dniu 10 stycznia 2009 roku. (k. 61,62 akt sprawy II K 485/08).

Zgodnie z treścią art. 76 § 1 kk w przypadku orzeczenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania skazanie ulega zatarciu z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby.

Zgodnie z § 2 powyższego przepisu , jeżeli orzeczono grzywnę lub środek karny zatarcie skazania nie może nastąpić przed ich wykonaniem, darowaniem lub przedawnieniem ich wykonania Nie dotyczy to środka karnego wymienionego w art. 39 pkt 5 k.k.

Jak ustalił sąd odwoławczy wobec oskarżonego P. D. jeszcze w okresie próby wykonane zostały orzeczone w tej sprawie środki karne oraz kara grzywny (k. 78,80,88,99 i 100 akt sprawy II K 485/08 SR w Ostrowi Mazowieckiej oraz k. 41 akt dozoru uproszczonego W zaw 40/09 , stanowiących załącznik w/w sprawy karnej).

Tak więc w dacie wydania wyroku przez sąd I instancji w niniejszej sprawie z mocy prawa uległo zatarciu skazania w sprawie II K 485/08 Sądu Rejonowego w Ostrowi Maz., a więc oskarżony w tej sprawie P. D.już w dacie czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania miał status osoby nie karanej, a to uniemożliwiało przyjęcie wobec niego odpowiedzialności na podstawie art. 178 a § 4 kk . (por. postanowienie SN z 21 sierpnia 2012 roku sygn akt IV KK59/12 opubl. OSNKW 2013/1/3)

Z powyższych względów zaskarżony wyrok podlegał zmianie w sposób opisany na wstępie.

Konsekwencją powyższej zmiany była konieczność określenia na nowo wymiaru kary. Sąd odwoławczy wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość 1 (jednej) stawki na poziomie 10 (dziesięciu) złotych .

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą sąd uwzględnił dotychczasowa niekaralność oskarżonego . Wymierzona kara grzywny jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu , uwzględnia stwierdzony poziom nietrzeźwości w organizmie oskarżonego, a także miejsce oraz czas popełnienia czynu oraz sytuację osobistą i materialną oskarżonego .

Powyższe okoliczności pozwoliły też na akceptację wymiaru obligatoryjnego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Tak ukształtowana kara powinna zrealizować cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.